

ВИКОРИСТАННЯ ІІІ ТА ЗМІНИ В МОТИВАЦІЙНІ СТРУКТУРІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Данчишина Олена

Використання штучного інтелекту (ІІІ) у вищій освіті стає все більш актуальним, оскільки трансформує навчальний процес, змінює мотиваційні структури здобувачів освіти та впливає на їхню академічну успішність. Сучасні технології ІІІ сприяють персоналізації навчання, автоматизації рутинних завдань та вдосконаленню аналітики освітніх досягнень. Це дозволяє студентам ефективніше засвоювати матеріал, отримувати миттєвий зворотний зв'язок та адаптувати навчальні програми до власних потреб. Зміни в мотиваційній структурі здобувачів освіти пов'язані з новими можливостями, які надає ІІІ: доступ до інтерактивних навчальних платформ, використання інтелектуальних репетиторів та автоматизованих систем оцінювання. Це стимулює студентів до самостійного навчання, підвищує їхню зацікавленість у дослідницькій діяльності та розширює можливості для творчого мислення [1–3].

Однак впровадження ІІІ також викликає виклики, зокрема питання академічної доброчесності, необхідність розвитку цифрової компетентності та адаптації освітніх програм до нових технологічних реалій.

Метою дослідження є аналіз використання ІІІ та зміни в мотиваційній структурі здобувачів вищої освіти.

Впровадження штучного інтелекту в вищу освіту є важливим кроком для адаптації навчального процесу до сучасних технологічних реалій. Міністерство освіти і науки та Міністерство цифрової трансформації України розробили рекомендації, які допоможуть викладачам, студентам та адміністраціям ефективно інтегрувати ІІІ в навчання та наукову діяльність [1, 2].

ІІІ сприяє персоналізації навчання, автоматизації рутинних завдань та підвищенню ефективності освітнього процесу. Викладачі можуть використовувати

його для створення тестів, аналізу успішності студентів та розробки навчальних матеріалів, а студенти – для пошуку інформації, підготовки до іспитів та отримання зворотного зв'язку на наукові роботи.

Документ також розвінчує міфи про ШІ, зокрема щодо його впливу на академічну доброчесність та роль викладачів. Важливим аспектом є безпековий складник, що включає контроль з боку людини, конфіденційність даних та прозорість використання технологій. Впровадження штучного інтелекту в освіту сприяє її персоналізації, автоматизації та вдосконаленню навчального процесу. Сучасні технології, такі як експертні системи, чат-боти, інтелектуальні репетитори, персоналізовані навчальні платформи, віртуальні середовища та машинне навчання, вже активно використовуються в закладах освіти. Основні напрями застосування ШІ включають [1, 3]:

1. *Персоналізацію навчання* – адаптивні освітні системи аналізують дані студентів для індивідуалізації програм.
2. *Інтелектуальні помічники* – чат-боти та віртуальні асистенти допомагають у навчальних завданнях та оцінюванні.
3. *Аналітику навчання* – ШІ-системи збирають дані про освітній процес, надаючи рекомендації для його покращення.
4. *Автоматизацію рутинних завдань* – ШІ оптимізує адміністративні процеси, перевірку робіт та складання розкладу.
5. *Інноваційні методи навчання* – використання доповненої реальності, інтерактивних ігор та віртуальних симуляцій.

Попри переваги, інтеграція ШІ в освіту потребує вирішення питань конфіденційності, етики та відповідального використання. Україна, як член Спеціального комітету із ШІ при Раді Європи, активно працює над розробкою політик для прозорого впровадження технологій. Ефективне впровадження штучного інтелекту в сферу освіти потребує вирішення низки важливих питань, зокрема підвищення рівня

цифрової грамотності, поінформованості щодо можливостей та ризиків ШІ, а також удосконалення правового регулювання та захисту персональних даних.

Світова практика свідчить, що належне регулювання ШІ є необхідною умовою його безпечного використання. Закон про штучний інтелект (AI Act), ухвалений Європейським парламентом, встановлює стандарти прозорості та оцінки ризиків, забезпечуючи захист прав громадян. Це формує основу для відповідального впровадження ШІ, що враховує як потенціал технології, так і етичні аспекти її використання. Розвиток штучного інтелекту має спиратися на інвестиції у дослідження, підготовку кадрів та створення сучасних освітніх програм. Україна, у контексті євроінтеграції, робить кроки до впровадження міжнародних стандартів і розвитку політик, спрямованих на безпечне та ефективне використання ШІ в освіті [2, 3].

Таким чином, ШІ не лише покращує якість освіти, а й змінює її структуру, роблячи навчальний процес більш ефективним та доступним. Відповідальне впровадження ШІ у вищу освіту сприяє підвищенню конкурентоспроможності закладів, розвитку цифрових навичок та створенню нових можливостей для студентів і викладачів. Використання ШІ у вищій освіті є не лише технологічним проривом, а й важливим фактором, що впливає на мотивацію студентів, їхню продуктивність та якість освітнього процесу, що вимагає розробки стратегій інтеграції ШІ, які враховують етичні, педагогічні та соціальні аспекти.

Список використаних джерел

1. Візнюк І., Поліщук А. Формування ІТ-компетентності майбутніх магістрів як психолого-педагогічна проблема. *Психологічні перспективи*, 2021. Вип. 37. С. 23–39.
2. Візнюк І., Поліщук А., Буглай Н., Киливник В. Використання штучного інтелекту в освіті. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : збірник наукових праць*. Вінниця : ТОВ «Друк плюс», 2021. №59. С.14-22.
3. Кадемія М., Візнюк І., Поліщук А., Долинний, С. Використання штучного інтелекту у вивченні іноземної мови здобувачами освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: збірник наукових праць*. Вінниця: ТОВ «Друк плюс», 2022. Вип. 63. С. 153–163.